

Gralaluz
 Soler 13 - D. 302-303 y 304
 Mexico, D.F.

Mèxic, D.F. 8 de novembre del 1954

Estimats pares i Joan: contesto la seva carta del dia 1 dels corrents, que va arribar amb absoluta normalitat.

Pare: li adjunto la llista que em demanava. On la memòria em falla, és en la qüestió dels contes publicats a Barcelona, durant la guerra. En publicaren a "Mirador", a "Meridià" i en una revista el nom de la qual no recordo, patrocinada per l'"Agrupació d'escriptors catalans". Es possible que vostè, a la vista dels originals o impressions, en pugui treure l'entrellat. Els contes publicats a l'Argentina, ho foren a la revista "Catalunya". Els de Mèxic a "Full català", "Lletres", "La nostra revista" i "Pont blau". Els de França, a "La revista de Catalunya". Els contes traduïts a l'anglès, foren publicats en una revista literària londinenca titulada "Adam". Totes les revistes catalanes d'Amèrica, són de curt tiratge, de manera que els contes publicats en elles, pràcticament, no són coneguts a Catalunya.

Va fer molt bé en suprimir el paràgraf de "La ciència i la mesura". No crec que això afecti per res el conte.

Avui he rebut carta d'en Triadú. Em diu que ja li han lliurat la còpia del llibre destinat a concursar, i m'explica que li ha produït impressió, que "fa goig". Naturalment, m'aconsella que no em lliuri a una il·lusió excessiva (no ha vist, encara, els altres treballs concursants), però, segons ell, ~~puixtanix~~ les probabilitats d'èxit són molt grans. En Triadú em parla, també, d'una revista, "Vida nova" que surt a Montpeller i diu que, probablement en el número 2, publicaran un ar-

tielle meu. No sé, en absolut, de què em parla, a menys que es tracti del treball que vaig fer primerament per al llibre d'homenatge a m'en Riba, i que no va servir per a aquesta finalitat. Ja veurem...

No es preocupin, pares, per possibles males interpretacions d'en Vidal, que sempre, n'estic segur, serien produïdes amb tota bona fe. Hi ha matisos en la manera de pensar d'ell i meva que ens fa discrepar en moltes qüestions, però sempre dins un to i una amistat perfectament civilitzats. Segons ell, la situació en el nostre país és magnífica i la gent, només de sentir parlar de possibles canvis, s'esgarrija.

Ara es parla, amb més insistència que mai, de la imminència de la represa de relacions entre Espanya i Mèxic. Aquests dies, tots els diaris de la capital han publicat la notícia que s'establirà un consolat de Mèxic a Barcelona i un d'Espanya en el Districte Federal. Tinc la sensació que si això es realitzava, hi guanyaríem en les nostres esperances de retorn.

Suposo que ja deuen tenir les cartes amb els retrats de la Teresa anant en bicicleta, i el de tota la família en el pare de prop de casa. Aquesta darrera foto em sembla que està millor que l'anterior de tots nosaltres.

Abans d'ahir, en Vidal ens va projectar les transparències en colors de Barcelona i de diversos indrets de Catalunya. Ens va fer enyorar més que mai. La Costa Brava és un veritable paradís i, pensant amb el que vostès ens deien d'anar a viure, quan tornéssim, en un pobllet, ja ens imaginàvem habitants de Palamós, o Lloret o qualsevol d'aquestes meravelles on la naturalesa i l'home s'han aliat genialment.

varia) S'acaba el paper i no en vull començar un altre full, que em pri-
de cursar avui la carta. Una abraçada ben forta per a tots del vostre

Pere